

red. práce

Posudek bakalářské práce Františka Pekárka „Křest na pozadí liturgických reforem 16. a 20. století“

Práce na pomezí liturgické a sakramentální teologie přibližuje myšlenkové pochody reformátorů 16. stol. při obnově křestních ritů tak, aby postihovaly nové důrazy v teologii křtu. Všimá si okolnosti hledání souladu mezi obsahem a formou reformace německé a anglické. Znalosti těchto procesů jsou důležité pro uchopení důrazů současné liturgické obnovy církví vzešlých z reformace. Těm se věnuje druhá část práce. Jako příklady církví, ve kterých nedávno proběhla liturgická obnova, uvádí autor americké luterány a Anglikánskou církev Kanady. Rozebírá iniciační rity těchto církví a v závěru připojuje vlastní hodnocení s ohledem na podmínky ve kterých žijeme.

František Pekárek jednoznačně prokázal znalosti a schopnosti, které od absolventa bakalářského studijního programu Teologie křesťanských tradic očekáváme. Zvolené téma zpracoval zcela samostatně (s výjimkou základního nasměrování). Základní literaturu měl k dispozici pouze cizojazyčnou, neboť zpracovávaná tematika není dosud v češtině příliš reflektována (což souvisí zřejmě s dosud zanedbanou liturgickou obnovou evangelických církví u nás). Prokázal schopnost kritického třídění pramenů i formulace vlastního názoru. Osvojil si i formální předpoklady psaní odborné práce.

K práci mám pouze několik drobných připomínek:

- str. 24 - V části věnované vzniku první Book of Common Prayer autor zmiňuje vliv středověkých skrutinií. Uvádí: „Po čtení z evangelia kněz a lid společně recitovali kredo a Otčenáš, což byl pozůstatek jednoho z nich.“ Není uveden pramen, ze kterého autor čerpal. Domnívám se, že předání symbola a Otčenáše bylo součástí různých skrutinií.
- str. 24 - Autor popisuje změny v druhé Book of Common Prayer“ „Část požehnání křestní vody se stala součástí křestního ritu, vypuštěno bylo její svěcení a čtyři z osmi krátkých modliteb.“ Popis by podle mého názoru vyžadoval preciznější užití termínů. Pojmy „požehnání“ a „svěcení“ vyjadřují v liturgologii stejnou skutečnost.
- str. 26 - Věta „V Americe pronikla liturgická obnova i do luterských církví, v Evropě se „tradičně“ založené luterské sbory do reforem příliš nehrnou.“ by si zasloužila spisovnější vyjádření. Navíc se domnívám, že nepostihuje celé spektrum luterských církví v Evropě. V posledních letech vydávané agendy o tom svědčí.
- str. 34 - Nevím proč autor nepoužil ve větě „Křest se provádí ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého ponořením nebo politím vodou.“ běžně užívaného překladu „ve jméno“, který lépe postihuje teologickou podstatu křtu.

Tyto poznámky jsou však spíše otázkou názoru a podnětem k diskusi a skutečnosti na které poukazují příliš nesnižují kvalitu práce.

S ohledem na výše uvedené hodnocení doporučuji ocenit práci nejvyšším stupněm A.